

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макарова Олексія В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 358, частини другої статті 364 Цивільного кодексу України в системному зв'язку з положеннями статті 21, частини першої статті 24, частин першої, четвертої, п'ятої статті 41 Конституції України

м. К и ї в
26 вересня 2013 року
№ 42-у/ 2013

Справа № 2-43/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни – доповідача,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макарова Олексія В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 358, частини другої статті 364 Цивільного кодексу України в системному зв'язку з положеннями статті 21, частини першої статті 24, частин першої, четвертої, п'ятої статті 41 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М.А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Макаров О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 358, частини другої статті 364 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями статті 21, частини першої статті 24, частин першої, четвертої, п'ятої статті 41 Конституції України в аспекті таких питань: чи є необхідною згода інших співвласників, які володіють і користуються спільною частковою власністю, на одержання одним із співвласників грошової компенсації за умови неможливості виділення йому частки в натурі і чи зобов'язані вони (співвласники) виплатити такому співвласнику цю компенсацію.

Необхідність в офіційному тлумаченні названих положень статей 358, 364 Кодексу суб'єкт права на конституційне звернення мотивує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами загальної юрисдикції і стверджує, що це призвело до порушення його прав, передбачених статтями 21, 24, 41 Основного Закону України.

Автор клопотання долучив до конституційного звернення копії судових актів, зокрема рішень Київського районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим від 28 лютого 2012 року у справі № 2/0109/564/2012 та від 6 листопада 2012 року у справі № 2/0109/3248/12, ухвал Апеляційного суду Автономної Республіки Крим від 12 квітня 2012 року у справі № 22-ц-0190/2796/12, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 5 вересня 2012 року у справі № 6-19849св12, від 26 лютого 2013 року у справі № 6-2747св13, а також копію ухвали колегії суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 19 березня 2008 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 16 вересня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

За правовою позицією Конституційного Суду України під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала від 19 травня 2010 року № 34-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що суб'єкт права на конституційне звернення не навів фактів неоднозначного застосування зазначених положень Кодексу.

Ухвалами колегії суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 19 березня 2008 року, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 5 вересня 2012 року у справі № 6-19849св12 рішення судів першої та апеляційної інстанцій скасовано, а справи направлено на новий розгляд до судів першої інстанції. Однак за правовою позицією Конституційного Суду України скасовані судові рішення не можуть братися до уваги при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами положень Конституції України та законів України (Ухвала від 20 квітня 1999 року № 4-у/99).

Конституційний Суд України вважає, що постановлення касаційною інстанцією ухвал про скасування рішень судів попередніх інстанцій із передачею справи на новий судовий розгляд не означає остаточного вирішення спору у справі, бо інше фактично призводитиме до перевірки правильності і законності прийнятих рішень судів загальної юрисдикції у конкретній справі, що не належить до повноважень Конституційного Суду України. Тому ухвали суду касаційної інстанції про скасування рішень судів першої та апеляційної інстанцій із передачею справ на новий розгляд, на які посилається Макаров О.В., не можуть вважатися підтвердженням неоднакового застосування зазначених положень Кодексу.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макарова Олексія В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 358, частини другої статті 364 Цивільного кодексу України в системному зв'язку з положеннями статті 21, частини першої статті 24, частин першої, четвертої, п'ятої статті 41 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність

конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ